

notorum confirmari posse, nec corrupta emendari, nec obscuris lucem dari.

5. Unicuique operi præmittitur Analysis, toti autem volumini Præfatio generalis.

In Analysis non id tantum perspicitur, quid in quoque capite dicatur, sed etiam quæ sit series & junctura sententiarum, & quomodo media cum primis, ima cum mediis cohæreant. Suspiciendus fuit hic labor, tum ut constaret apta & nexa esse, quæ manca & multis partibus mutila videbantur tum ut monstratâ ordinis luce quædam veluti confusions tenebræ pellerentur. Hoc vitio cum-latus in primis videbatur S. JUSTINI *Dialogus*; sed eâ, quam dixi, adhibita considerandi ratione, enitescit præclarissimarum rerum pertractio, ac totum opus in tres magni momenti partes divisum esse apparet.

Tres partes erunt Præfationis. In prima superiores recententur editiones, atque hujus novissimæ consilium & ratio exponuntur. In secunda nonnulla expenduntur ad JUSTINI, TATIANI, ATHENAGORÆ & THEOPHILI doctrinam spectantia, quæ Notarum angustiis includi non poterant. In tertia, de JUSTINI & aliorum gestis & scriptis disseritur, ac multa examinantur è mediâ Ecclesiæ historiâ repetita, quæ legendi studia commovere possunt.

6. Atque hæc quidem sic à me dicta sunt, ut nec magnarum rerum promissor, nec proprii laudator operis videri velim; quippe qui hoc tantum profitear, me non perfunctoriè laborasse, ac omnia, ut in rebus ad Ecclesiæ utilitatem spectantibus, tanquam aurificis trutina ponderasse. Unum est quod fidentius pollicear (neque enim currente prælo difficile rei judicium) hanc editionem nume-